



PROP DE VOSALTRES

Jornada Mundial de les Comunicacions Socials



Estimats diocesans:

Aquest diumenge els catòlics celebrem la solemnitat de l'Ascensió de Jesús al cel. També tenim fixada aquesta data per posar al centre el món de la comunicació, ja que les últimes paraules del Senyor es refereixen a anunciar el que Ell havia dit i havia fet. Una de les tasques dels periodistes és donar a conèixer esdeveniments i opinions als seus conciutadans per mitjà de la premsa escrita o audiovisual. És un treball fonamental en tota societat que vol ser lliure i democràtica. Té els seus riscos, però mereix el reconeixement i la gratitud de tots els qui ens beneficiem d'aquest esforç.

Molts periodistes tenen sant Francesc de Sales com el seu patró i l'Església el celebra el dia 24 de gener. Amb motiu d'aquesta festa els delegats de totes les diòcesis es reuneixen per intercanviar opinions i experiències, escoltar ponències que ajudin a la seva reflexió i formació, i participar en al-

gun esdeveniment interessant com, per exemple, el lliurament dels Premis Brau als professionals de les diferents modalitats comunicatives. L'assemblea d'enguany va ser especial perquè es va fer a Roma per commemorar el Jubileu dels periodistes, convocat pel papa Francesc. Allí ens vam reunir els bisbes de la Comissió, els serveis tècnics i els delegats diocesans. Van ser tres dies molt emotius amb una trobada amb el Papa, la visita a l'oficina vaticana d'informació i una cordial i profitosa relació amb altres professionals del món.

En el meu comentari del passat 23 de febrer ja vaig fer referència a aquesta festa dels comunicadors socials i vaig anunciar el comentari del Missatge anual que el Papa escriu per a l'ocasió sobre la Jornada Mundial amb motiu de l'Ascensió. Ho faig avui, en unes circumstàncies especials per la defunció del papa Francesc. El seu Missatge és recollit pel nou papa Lleó XIV qui, en una massiva reunió de periodistes celebrada a l'Aula Pau VI el passat 12

de maig, després de la seva elecció, va expressar semblants paraules i desitjos per a tothom i va introduir el tema de la pau, la llibertat d'expressió i una clamorosa petició de llibertat per als periodistes empresonats en compliment de les seves obligacions professionals, exercint la feina encomanada per la societat i cercant i defensant la veritat.

En una espècie de línia continuïsta entre tots dos pontífexs us apporto un breu comentari al referit Missatge que porta com a títol la frase d'una carta de l'apòstol sant Pere: «COMPARTIU AMB MANSUETUD L'ESPERANÇA QUE HI HA EN ELS VOSTRES CORMS». Comença amb una referència al món d'avui marcat per la desinformació i la polarització que provoca turbulències i que contrasta amb l'alegria i esperança de l'Any Jubilar. El nostre temps genera por i desesperació, prejudici i rancor, fanatisme i fins i tot odi; el Jubileu, en canvi, anuncia l'esperança en una comunicació veraç, plena i digna per a tothom, i dedica especial atenció al fet que els professionals la facin amb delicadesa i respecte. La comunicació dels cristians, però també la general, hauria d'estar entreteixida de mansuetud, de proximitat, a l'estil dels companys de camí, seguint el Comunicador més gran de tots els temps, Jesús de Natzeret. El Papa recorda que l'esperança és sempre un projecte comunitari i que no s'ha d'oblidar mai el propi cor que parla a altres cors semblants intentant practicar una comunicació que sàpiga curar les ferides de la nostra humanitat.

Cal agrair i valorar el servei que ens presten els professionals de la comunicació més propers, que ens donen informació dels fets i ens ajuden a fer-nos en una formació crítica.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Nota dels bisbes de la Tarraconense sobre Lleó XIV

Els arquebisbes i els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense donen gràcies a Déu per l'elecció del Sant Pare Lleó XIV, com a nou bisbe de Roma i successor de l'apòstol sant Pere. Expressen la seva comunió amb ell i preguen a Déu que l'ompli de la seva gràcia perquè pugui acomplir plenament el seu ministeri de presidir totes les Esglésies en la caritat i ajudar-les a donar testimoni

de Jesucrist i del seu Evangeli enmig del nostre món.

Així mateix, els arquebisbes i bisbes de Catalunya demanen als fidels de les seves diòcesis que elevin pregàries al Senyor perquè enforteixi Sa Santetat el papa Lleó XIV i el faci humil «servent dels servents de Déu», a imatge de Jesucrist, que no va venir a ser servit sinó a servir i a donar la vida per tothom.



CERCA DE VOSOTROS

Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales

Queridos diocesanos:

Este domingo los católicos celebramos la solemnidad de la Ascensión de Jesús al cielo. También tenemos fijada esta fecha para poner en el centro el mundo de la comunicación ya que las últimas palabras del Señor se refieren a anunciar lo que Él había dicho y había hecho. Una de las tareas de los periodistas es anunciar, dar a conocer acontecimientos y opiniones a sus conciudadanos por medio de la prensa escrita o audiovisual. Es un trabajo fundamental en toda sociedad que se declara libre y democrática. Tiene sus riesgos pero merece el reconocimiento y la gratitud por todos aquellos que nos beneficiamos de tal esfuerzo.

Muchos periodistas tienen a san Francisco de Sales como su patrón y la Iglesia lo celebra el día 24 de enero. Con motivo de esa fiesta los delegados de todas las diócesis se reúnen para intercambiar opiniones y experiencias, escuchar ponencias que ayuden a su reflexión y formación o participar en algún evento interesante, como por ejemplo la entrega de los Premios Bravo a los profesionales de las distintas modalidades comunicativas. La asamblea de este año fue especial porque se convocó en Roma para conmemorar el Jubileo de los periodistas, convocado por el papa Francisco. Allí estuvimos los obispos de la Comisión, los servicios técnicos y los delegados diocesanos. Fueron tres días muy emotivos con un encuentro con el Papa, la visita a la oficina vaticana de información y una cordial y provechosa relación con otros profesionales del mundo.

En mi comentario del pasado 23 de febrero ya hice referencia a esta fiesta de los comunicadores sociales y anuncié el comentario del Mensaje anual que el Papa escribe para la ocasión sobre la Jornada Mundial con motivo de la Ascensión. Y eso hago hoy en unas circunstancias especiales ya que el fallecimiento del papa Francisco, autor del Mensaje, es recogido por el nuevo papa León XIV quien en una masiva reunión de periodistas celebrada en el Aula Pablo VI el pasado 12 de mayo, tras su elección, expresó similares palabras y deseos para todos introduciendo el tema de la paz, la libertad de expresión y una clamorosa petición de libertad para los periodistas encarcelados por el cumplimiento de sus obligaciones profesionales en el ejercicio encomendado por la sociedad y la búsqueda y defensa de la verdad.

En una especie de línea continuista entre ambos pontífices os traigo un breve comentario al referido Mensaje que lleva como título COMPARTAN CON MANSIEDUMBRE LA ESPERANZA QUE HAY EN SUS CORAZONES. La frase está tomada de una carta del apóstol san Pedro. Empieza con una referencia a nuestro tiempo marcado por la desinformación y la polarización que genera turbulencias y que contrasta con la alegría y esperanza del Año Jubilar. Lo primero genera miedo y desesperación, prejuicio y rencor, fanatismo e incluso odio; lo segundo anuncia la esperanza en una comunicación veraz, plena y digna para todos pero dando un acento especial, que los profesionales lo hagan con delicadeza y respeto. La comunicación de los cristianos, pero también en general, debería estar entrelazada de mansedumbre, de proximidad, al estilo de los compañeros de camino, siguiendo el mayor Comunicador de todos los tiempos, Jesús de Nazaret. Recuerda el Papa que la esperanza es siempre un proyecto comunitario y que no se olvide nunca el corazón propio que habla a otros corazones semejantes intentando practicar una comunicación que sepa sanar las heridas de nuestra humanidad.

Agradecemos y valoremos el servicio que nos prestan los profesionales de la comunicación más cercanos que nos dan información y nos ayudan a una formación crítica de los hechos.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Sant Anastasi, referent dels lleidatans



La Catedral de Lleida va acollir, el passat 11 de maig, l'Ofici solemne en honor a sant Anastasi, patró de la ciutat de Lleida, amb motiu de la seva festivitat, en una cerimònia presidida pel bis-

be Salvador. «Vull agrair que l'Ajuntament de Lleida, que el 1630 va demanar que sant Anastasi fos el patró de la ciutat, hagi continuat amb la tradició de celebrar aquesta festa», va assenyalar durant la seva homilia. A l'Ofici hi van assistir centenars de lleidatans, l'alcalde, Fèlix Larrosa, membres de la corporació municipal i altres autoritats. La missa va ser solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral de Lleida, sota la direcció del mestre de capella, Mn. Joaquim Mesalles.

El bisbe Salvador va recordar que la Paeria ha escollit enguany els primers quatre joves referents de Lleida (en substitució de les pubilles i els hereus), a qui va saludar abans de començar l'Eucaristia, i va destacar que «el nostre referent com a catòlics és sant Anastasi, a qui li demanem ser referents també en la fe i a tenir un comportament cristià des de l'Evangeli». I és que, segons la tradició, sant Anastasi va ser un soldat de les legions romanes nascut a Lleida l'any 263 en el si d'una família pagana que es va convertir al cristianisme i va ser martiritzat a Badalona, on va morir.

Trobada del patró i l'apòstol sant Jaume al Peu del Romeu

En acabar l'Eucaristia, va tenir lloc el Ball de Gegants de Lleida a l'interior de la Catedral i, a continuació, es va iniciar la processó de sant Anastasi des de la catedral fins a la plaça de Sant Joan. Enguany, els encarregats de portar la imatge ha estat l'Associació Cultural i Recreativa Els Pagesos. L'Agrupació Llerdenca de Pessebristes també es va sumar a la Festa Major amb el guarniment de la capella del Peu del Romeu, on es va col·locar una petita imatge de sant Anastasi a l'altar. Els portadors de la imatge del patró, seguint un costum iniciat a la Festa Major de l'any 2023, es van inclinar davant sant Jaume dels Fanalets mentre la campana de la cape-



lla repicava a festa i el públic aplaudia el trobament de sant Anastasi i l'apòstol sant Jaume.

Cinc catecúmens adults reben els sagraments d'iniciació



La Catedral de Lleida va acollir, el diumenge 11 de maig, la celebració dels sagraments de la iniciació cristiana a cinc catecúmens. Durant un temps, aquests cinc adults han fet una catequesi adient a les seves necessitats i diferents circumstàncies gràcies al Servei Diocesà del Catecumenat. Els catecúmens són de la parròquia del Carme i de Sant Pau. El bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia i va administrar els sagraments coincidint amb el dia de la Festa Major de Lleida.

D'altra banda, trenta-tres nens i nenes alumnes del Col·legi Episcopal que enguany fan la Primera Comunió van visitar el Palau Episcopal el passat 13 de maig i es van trobar amb el bisbe Salvador, amb qui van mantenir un diàleg per recalcar la importància del sagrament que estan a punt de rebre.

890.000 euros per atendre nens i joves vulnerables

La comunitat salesiana de Lleida, dedicada a l'atenció d'infants, adolescents i joves en situació de vulnerabilitat social i de les seves famílies a través de diferents projectes, van destinar 887.619 euros durant el 2024 a aquestes finalitats. La gran majoria d'aquesta aportació procedeix de subvencions, que han permès fer més de 620 atencions. En la Memòria publicada per la Fundació Magone-Salesians Social (fins ara la denominació era Salesians Sant Jordi) s'exposa l'activitat duta a terme



l'any passat en els diferents projectes en què treballen: l'acolliment residencial, la prevenció, la inserció sociolaboral, l'atenció a persones migrades i l'acompanyament i suport als joves.

Per la seva part, Arrels Sant Ignasi busca voluntaris per als mesos d'estiu per poder continuar la tasca d'acompanyament a persones en situació d'exclusió social. Els interessats en col·laborar-hi, poden contactar amb Arrels per mail a voluntariat@arrelssantignasi.cat o al tel. 973 289 000.

Mor la mare Sagüillo, directora del Mater durant 40 anys

La mare Concepción Sagüillo, religiosa de la Companyia del Salvador i que fou directora del col·legi Mater Salvatoris de Lleida durant més de quatre dècades, ha mort aquest passat 1 de maig als 93 anys d'edat. Nascuda a Palència el 1932, fou la segona de tres germans. Va passar gran part de la seua infància i joventut a Lleida, on va estudiar al col·legi de la Sagrada Família. El 1953 va ingressar

com a religiosa a la Companyia del Salvador, que feia els seus primers passos a Lleida amb l'obertura del primer col·legi a la plaça Ricard Viñes. La seua trajectòria va estar sempre unida al creixement del col·legi Mater Salvatoris, del qual va ser directora entre el 1973 i el 2014.

Entre els reconeixements que va tenir de la ciutat de Lleida, cal destacar el guardó que li van atorgar els Armats de Lleida per la seua



trajectòria educativa i l'homenatge de l'Ajuntament de Lleida per la seua destacada aportació a la docència a la ciutat. El 17 de maig es va celebrar la missa en la seva memòria a la Catedral de Lleida, presidida pel bisbe Salvador.

Els mercedaris a l'Episcopal

La Fundació Obra Mercedària va fer una visita al Col·legi Episcopal per explicar als seus alumnes la tasca que desenvolupen a les presons. La trobada forma part d'un dels objectius que tenen els mercedaris, la que seria la part preventiva de la seva missió, ja que també treballen amb les persones que són a la presó i, quan surten, fan la feina d'acollir-los, portar-los en res-



cat i fer feina de reinserció, juntament amb la Pastoral Penitenciària. Van participar-hi el pare Vicente Zamora, la Lucía, una de les educadores socials de la fundació que treballa als pisos d'acollida per a reclusos que surten de la presó i no tenen una xarxa social que els aculli, i la Yolanda, el testimoni d'una expressa que va passar per l'experiència de la drogoaddicció.

REFLEXIONS

Glorificat a la dreta de Déu

«**M**entre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel». Així descriu l'Evangeli de Lluc l'Ascensió de Jesús i afegeix: «Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.»

Els apòstols, les dones, el grupet de seguidors de Jesús havien viscut un mes intens: des del sofriment de la passió i mort de Jesús, continuant amb el gran goig de la resurrecció. Un goig que es mantingué durant els dies que Jesús sovintejava els encontres amb els seus. Fins al dia de l'Ascensió: quan Jesús torna a la glòria que tenia en Déu des d'abans de la creació del món.

Acabava així l'experiència de vida humana de Jesús. Per a comprendre-la, cal emmarcar-la en el seu context global que trobem descrit en un dels antics himnes que cantava la comunitat cristiana i sant Pau recull en la Carta als filipencs: «Jesús, que era de condició divina, ... es va fer no res... i es feu semblant als homes...» (ho celebrem per Nadal); «s'abaixà i es feu obedient fins a la mort i una mort de creu» (la Passió).

I l'Ascensió serà el retorn a la seva condició divina inicial. Seguim l'himne als filipencs: «Per això, Déu l'ha exaltat... per damunt de tot altre nom... perquè tots els llavis reconguin que Jesucrist és Senyor». Així, l'Ascensió és la glorificació de Jesús a la dreta de Déu Pare.

L'evangelista remarca l'alegria immensa dels apòstols. Per a ells, l'Ascensió no fou un adéu enyoradís com si Jesús se separés d'ells. No. Desapareix visiblement per continuar estant al seu costat. Està present d'una altra manera, més íntima, no a l'exterior sinó dins de cadascú d'ells. I promet enviar-los l'Esperit que els farà testimonis.

Sant Lluc associa estretament l'Ascensió al tema del testimoni: «Vosaltres en sou testimonis.»

Aquest «vosaltres» s'adreça, en primer lloc, als apòstols i els seus successors. Però es refereix també a tots els batejats i tots els creients en Jesucrist. La *Lumen Gentium* del Vaticà II diu: «Cada creient caldrà que sigui en el món testimoni de la vida i de la resurrecció de Jesús». I aquí ens toca a nosaltres. Testimonis de Jesús som els qui hem de donar fe que Jesús no és una faula sinó una realitat. L'objectiu fonamental de la nostra vida és escampar per tot arreu la Bona Nova de Jesús: fer descobrir que tots som fills de Déu i que ens hem d'estimar com a germans, tal com Jesús, glorificat a la dreta de Déu, ens ha ensenyat.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / SI 67 / Jo 16,29-33]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657).

3. ■ Dimarts [Fets 20,17-27 / SI 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan el Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / SI 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Rut i Noemí, nora i sogra, segons la Bíblia.

5. ■ Dijous [Fets 22,30; 23,6-11 / SI 15 / Jo 17,20-26]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. □ Divendres [Fets 25,13-21 / SI 102 / Jo 21,15-19]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fundador dels premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, màrtirs; sant Marcel·lí Champagnat, prev. i fundador dels germans maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquileia, bisbe. Sant Fel·liu: ■ Beat Josep M. Peris, prev. i màrtir.

7. □ Dissabte [Fets 28,16-20 / SI 10 / Jo 21,20-25]. Sant Robert, abat

cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (litúrgia de les hores: de la Solemnitat). [Fets 2,1-11 / SI 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 (o bé: Rm 8,8-17) / Jo 20,19-23 (o bé: Jo 14,15-16.23b-26)]. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, màrtir; beat Jaume Berthieu, màrtir; sant Miquel dels Sants, prev. i

L'Ascensió del Senyor (C)

COMENTARI

«Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel»



Ens atansem al final d'aquest temps de Pasqua. Falta la culminació que és la vinguda de l'Esperit Sant. L'evangeli ho diu molt clarament: *Jo us enviaré el do que el Pare ha promès i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.* Abans Jesús els ha encomanat la seva missió després de subratllar que la seva mort i resurrecció entrava en els plans de Déu però ara: *Calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats.* Per això han de rebre primer el do del Pare, és a dir, l'Esperit Sant. Llavors estaran preparats per a continuar la missió de Crist un cop ell ja no es troba físicament entre nosaltres: *Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel.* Aquest allunyament no els porta tristor; saben que han de continuar la missió de Jesús i tindran la seva força: *Plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem.* El mateix diu la primera lectura. Primer en paraules de Lluç: *Després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit.* I després Jesús mateix ho repeteix abans de pujar al cel: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.* I els àngels també els ho diuen: *Per què esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut entre vosaltres cap al cel tornarà...* Per tant ara no és l'hora de quedar-se mirant al cel sinó de ser testimonis de Crist a tota la terra des de Jerusalem fins als límits més llunyans del món. La segona lectura ens recorda que *Crist ha entrat al cel mateix i s'ha presentat davant Déu per nosaltres.* Per això la conclusió és: *Mantinguem ferma l'esperança que ens dona la fe que professem.* Nosaltres hem de sentir també l'alegria dels apòstols i ser testimonis de Jesucrist, mort i ressuscitat, a tots els nostres germans. Testimonis del seu amor, del seu perdó. Aquesta és la nostra missió.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

► Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Betània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

► Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál es la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder a favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Mirad, yo voy a enviar sobre vosotros la promesa de mi Padre; vosotros, por vuestra parte, quedaos en la ciudad hasta que os revistáis de la fuerza que viene de lo alto». Y los sacó hasta cerca de Betania y, levantando sus manos, los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos, y fue llevado hacia el cielo. Ellos se postraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.